

VIIKON SANA 11.1. 2017

Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon sinun kanssasi.

Viime sunnuntain aiheena oli "Kasteen lahja". Aiemmin aihe oli ilmaistuna sanoilla "Kasteen armo". Lahja tai armo, niin näillä sanoilla kasteeseen liitettyinä tahdomme olla ilmaisemassa sen, mitä kasteesta ajattelemme. Se ei ole ihmisteko tai -suoritus, jonka me teemme velvollisuudesta Jumalaa kohtaan tai Häntä miellyttääksemme, puhumattakaan, että me sillä jotain Hänen edessään ansaitsisimme. Kaste on jotain, missä Jumala ja Vapahtaja ja Pyhä Henki toimii, ja lahjoittaa meille jotain sanomattoman tärkeätä. Ja se tärkeä ei ole vähempää kuin pelastus, iankaikkinen elämä. Jumala ottaa kasteessa ihmisen lapsekseen ja taivaan perilliseksi. Pietari kirjoittaa: "Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa kasteena – joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvään omantunnon pyytämistä – Jeesuksen Kristuksen ylösnousemisen kautta."

(I. Piet.3:21) Vertauskuva, johon Pietari viittaa, on Nooan aikainen vedenpaisumus. Vesi, joka hukutti muut, pelasti Nooan ja arkissa olleet. Vesi pelastaa kasteena, koska Jeesus on ylösnoussut Vapahtaja ja kasteessa tulee osaksemme kaikki se, mitä hän on ja on meidän puolestamme tehnyt. Kaste ei poista turmelusta, mutta tuo anteeksiannon ja hyvän omantunnon.

On Raamatun mukaan eittämätöntä, että kaste liittyy syntien anteeksiantamiseen ja syntien anteeksisaaminen puolestaan ei koskaan voi perustua siihen mitä me teemme tai emme tee. Ei edes kuuliaisuuteen. Ja mihinkä kuuliainen edes anteeksiantoa tarvitsisikaan? Sehän on syntisiä ja epätäydellisiä varten ja juuri heitä Jeesus on tullut pelastamaan. Että kaste liittyy syntien

anteeksiantamukseen, käy ilmi vaikkapa näistä sanoista, jotka Ananias lausui Saulus Tarsolaiselle: ”Ja nyt, mitä viivyttelät? Nouse, huuda avuksesi hänen nimeänsä ja anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.” (Apt. 22:16) – Ei ole ihme, että kastetta kutsutaan uudestisyntymisen pesoksi (pesuksi).

Kun kaste on saatu ja tultu Jumalan lapseksi, ei ole tarkoitus, että hengellinen elämä lopahtaa siihen. Vanha hyvä kristinoppi sanoo: ”Jos Pyhä Henki ei saa lapsena kastettua hoitaa Kristuksen yhteydessä, maailman henki valtaa ihmisen sydämen. Vain hämärästi hän ikävöi Jumalaa ja iäisyyttä. Hän tuntee tosin elämänsä tyhjyyden ja ajoittain synty vaivaa häntä; mutta hän ei tajua että hänen tärkein asiansa olisi sielun pelastus. Tällaista tilaa sanotaan suruttomuudeksi.”

Tämä ei ole Herramme tahto, siksi kaste- ja lähetyskäsky ei puhu vain kastamisesta vaan myös kastetun opettamisesta. Kastetun tulee saada kasvaa Herramme ja Vapahtajamme tuntemisessa. Hänen tulee saada juurtua Jumalan armoon. Siksi kastetut tarvitsevat ympärilleen Jeesukseen omana Vapahtajanaan uskovia ja vastuuntuntoisia ihmisiä. Ja tämä hengellinen opettaminen sitten onkin taitolaji, sillä sen tulisi tapahtua Jumalan rakkauden vaikutuksesta ja ilmapiirissä. Ei pakottaen, uhkaillen, kiristäen... sillä nämä johtavat aina huonoon lopputulokseen.

Kaste on Jumalan ihana lahja. Rippikoulussa on pidetty iltahartauksia, joissa kullekin rippikoululaiselle, isoselle jne. on sytytetty henkilökohtaisesti kynttilä ja sanottu: ...(nimi)... muita kastettasi! - Niin, muista sinäkin, lukijani, omaa kastettasi ja mitä olet siinä saanut lahjaksi Jumalalta. Kysy samalla itseltäsi, elätkö tästä lahjasta, Jumalan armosta, vielä tänäkin päivänä. Ellet, niin nöyrry, pyydä Herralta syntejäsi anteeksi ja käy uskomaan armo Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä. Näin pääset elämän tielle ja Kristus sinua valaisee ja johdattaa.

Siunausta elämäsi. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon edelleen sinun kanssasi.

***Juhani Kapiainen juhani.kapiainen@evl.fi
Pyhämaan pappi***